

כבוד השופט (בדימוס) ת. אור, אשר משמש כבורר על פי תקנון אקו"ם, הכריע בשבוע שעבר בסכסוך בין שני חברי אקו"ם ונתן פסק דין על פיו חייב את הנתבעים בתשלום פיצויים סטטוטוריים לתובע בשל הפרת זכות היוצרים והזכות מוסרית ביצירת התובע. כמו כן, נפסק כי נוכח הפגיעה בזכויות התובע ביצירה, הוא זכאי לצו מניעה אשר ימנע את המשך השימוש בחלק המפר של יצירת הנתבעים.

התובע טען כי הנתבעים הפרו את זכויות היוצרים ביצירתו, בכך שהשתמשו בחלק ניכר ומהותי מתוך לחן שיר בסגנון לירי שכתב ושילבו אותו כקו לחן שני, כעיבוד מוסיקלי, בשיר בסגנון ראפ, וזאת מבלי שהתבקשה והתקבלה הסכמת התובע. כמו כן, טען התובע כי הופרה זכותו המוסרית כיוצר השיר. הנתבעים הכחישו את טענת התובע וטענו שקו הלחן השני נוצר על ידם עצמאית, ובכל מקרה השימוש בעיבוד במסגרת השיר שלהם, בנסיבות הענין, אינו מהווה הפרה של זכות יוצרים.

כבוד הבורר פסק, כי קו הלחן השני בשיר הנתבעים מהווה העתקה של חלק מהותי משיר התובע. מסקנתו התבססה על קיום נגישות הנתבעים ליצירת התובע (שהינה פופולארית) ועל הדמיון, עד קרוב לזהות, בין קו הלחן השני לחלק מהותי משיר התובע. הבורר קיבל את חו"ד המומחה מטעם התובע אשר ערך תרשים ממנו עולה כי למעט תזוזה ריתמית קלה, לחן שיר התובע זהה לקו הלחן השני של שיר הנתבעים, בכל המרכיבים, לרבות הרמונה, הצלילים והקצב.

כבוד השופט קבע כי הדמיון הרב בין שיר התובע לקו הלחן השני בשיר הנתבעים ברור למאזין. אין מדובר בדמיון קל או מקרי, אלא בדמיון מובהק ומהותי ביותר. ההשוואה תוך כדי שמיעה של שתי יצירות נותנת מקום לפי מידת הדמיון ביניהן, להנחה הסבירה שהנתבעים לא היו יכולים לחבר את יצירתם אלא בדרך של העתקה מן התובע. עוד פסק הבורר כי זכותו המוסרית של התובע הופרה בכך שלא ניתן לתובע קרדיט והוא לא צויין כאחד מיוצרי היצירה, לא בהופעות, לא על גבי תקליטים ולא בשום הזדמנות אחרת. עוד נפסק כי תמליל שיר הנתבעים כולל תוכן שיש בו פגיעה בתובע שמיצירתו הועתק קו הלחן השני. צירוף יצירה מוסיקלית, ללא הסכמת יוצרה, לתמליל הכולל חומר בעל אופי פלילי או שיש בו פגיעה בערכי מוסר מקובלים, עשוי להתפרש במקרים מתאימים, כפגיעה בזכותו המוסרית של מחבר היצירה המוסיקלית ביצירתו. במקרה הנוכחי נקבע כי אכן תמליל שיר הנתבעים כולל תוכן שיש בו פגיעה בתובע מאחר והשיר כולל דברי שבח לעישון סמים והזדהות עם התופעה. משכך, חייב כבוד הבורר את הנתבעים בתשלום פיצויים סטטוטוריים לתובע בשל הפרת זכות היוצרים והזכות המוסרית בשיר, וכן נתן לתובע צו מניעה אשר ימנע את המשך ההפרה על ידי שימוש ביצירה כחלק משיר הנתבעים, או בדרך מפרה כלשהי.

לאחר שהצדדים הגישו את סיכומיהם לבורר, ובטרם ניתן פסק הדין, הצדדים הגיעו ביניהם להסכמות חלקיות ביחס לסעדים להם יהיה זכאי התובע אם יוחלט שקיימת חבות כלפיו של הנתבעים. בכתב ההסכמות בין הצדדים, הוסכם על יישום מניעת ההפרה על ידי הנתבעים. ההסכמה שהתקבלה היתה בדבר איסורים שקיבלו על עצמם הנתבעים ובדבר פעולות שתבוצענה על ידי הנתבעים והתובע למניעת הפרת זכויות התובע ביצירה, בדבר איסוף שני תקליטים מחנויות ובקשר לפניות לגורמים שונים. למוסכם בין הצדדים ניתן תוקף של פסק דין והוא מהווה חלק בלתי נפרד מפסק הדין.